

Τῆ ΚΖ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου συμφάλλονται μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων, στιχολογοῦμεν δὲ «Τὴν τιμιωτέραν»· μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ φάλλεται δοξολογία μεγάλη.

Εἶναι δυνατὸν ὅμως εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ γίνῃ εἴσοδος καὶ εἰς τὸν ὄρθρον νὰ φαλοῦν καταβασίαι.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆς Δι' - Θ.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. ᾠχος 1/2 Δι-Θ

Β α σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη
εξ α θλωνων υ πε μει νας υ περ Χρι στῶ Θε
8 **Δ** Μαρ τυ ρων πρω το α θλε στε φα νε **ε** συ γαρ την Ι 8
δαι ων α πε λεγ ξας μα νι αν **ε** ει δεσ σῶ τον Σω
τη ρα τῶ Πα τρος δε ξι ο θεν **ε** αυ τον γαρ εκ δυ
σω πει α ει υ περ των ψυχων η μων **ε**

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ᾠχος 1/2 Δι-Θ

Η γεν νη σις σῶ Χρι στε ο Θε ος η μων **ε**
α νε τει λε τῶ κο σμω το φως τοτης γνω σε ως **ε**
εν αυ τη γαρ οι τοις α σροισ λα τρευ ον τες **ε** υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο **ε** σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης **ε** και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψῶς α να το λην **ε** Κυ ρι ε
ε δο ξα σοι οι οι **ε**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὁ θρόνω πυριμόρφω, ἐν ὑφίστοις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ Ἀνάρχω, καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, εὐδόκησας τεχθῆναι ἐν σαρκί, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἀστήρ σε, τοῖς ἐκ Περσίδος Μάγοις καθυπέδειξε. Δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλή· δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἄκρα συγκαταβάσει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τοῦ Πνεύματος πηγὴν, ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς, κεκτημένους τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγξε τὴν αὐθάδειαν, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι, πεπληρωμένος ὁ ἔνδοξος. Ἄλλ' ὦ τρισμακάρο, τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε θείας πρεσβείαις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκόν, καὶ γέγονεν ὁ Ὡν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς, καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Εἶτα τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνω ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ

χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

ὁ α' τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ παρὼν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, φέρων Ἀχροστιχίδα τήνδε·
Χριστὸς βροτωθεῖς, ἦν ὅπερ Θεὸς μένη.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσίν, ὃν ἐποίησε,

κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου θείας Ἄγνης, ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθεία σαρκωθεῖς, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα. Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῆ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς· ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥοδὴ α΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, τὸν πρωτομάρτυρα, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐνδόξως στεφανώσωμεν, καὶ θεία στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ἄσωμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου, τὸ πρᾶον φρόνημα, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑφοπιὸν ταπείνωσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, καὶ προστάτης χηρῶν γεγένηται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης, καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἔνθα Χριστός, δι' αἵματος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου φορέσας, ὡς βρέφος ἐσπαργάνωσαι, ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρωπον ἀποδύεται.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς, ἀδελφέ, γνησίους πλέκω κρότους.

Θεοφάνους.

Ῥοδὴ α΄.

Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν τίτλον τῆς σῆς τιμίας ὄψεως, ἰδόντα παραχωρεῖ, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἡ φλογίνη ῥομφαία δέ, πανευλαβῶς τὰ νῶτα σοι, δίδωσι πάνσοφε Θεόδωρε. (δίζ)

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τίτλος τῆ κορυφῆ ἐπέκειτο, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἐγεγραμμένος ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ· ὁ σὸς τίτλος δὲ Πάνσοφε, ὄφει τῆ σῆ κεκόλαπται, κεχαραγμένος εὐπρεπέστατα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υψώθη ἐπὶ Σταυροῦ μὲν Κύριος, καὶ διενύγη πλευράν· σὺ δὲ ταθεὶς ἐν καμίνῳ καρτερῶς, τὰς κεντήσεις ὑπέμεινας, ὥσπερ κριὸς ἐπίσημος, Ἱερομύστα σφραγιζόμενος.

Δόξα.

Σοφία παντοδαπῆ κοσμούμενος, Πάτερ Θεόδωρε, τὸν πρωτοστάτην ἤλεγξας σαφῶς, τῆς κακίστης αἰρέσεως· ὑπομονῆ τῶν ἔργων δέ, τούτου τὰς φρένας κατεπάτησας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, δοχεῖον Πάναγνε, Θεογεννήτορ μόνη τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ὕμνησις· σὺ γὰρ ἡμῖν γεγέννηκας, τὴν πάντων θείαν ἀπολύτρωσιν.

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθοράν κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾶ ἔξορῶν· Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῆ σαρκὸς τῆς χεῖρω, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰουδα βασιλεία· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὠμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανώς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. α'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ, στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς

θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος ἐνδεδυμένος, τῶν παρανόμων ἐθριάμβευσεν, ἅπασαν τὴν βλάσφημον αἴρεσιν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ ζήλῳ τῆς Χριστοῦ, πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς, θείου ὁ Πρωτομάρτυς, τῶν Ἀλιέων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς κήρυξ τῆς κεκρυμμένης, ὄντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρούσης ὡς περ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδείκνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἄριστα προκρίνας τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ βίου δι' ἡμᾶς, ὁ Δεσπότης τὸ σπήλαιον, ὑπεισηλθε τρόπῳ συγκαταβάσεως, ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγός, Στέφανος τὴν σπιλάδα, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πόθῳ τοῦ Δεσπότη βαλλόμενος.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔχων ὅ,τι ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις ἀντειπεῖν Ὅσιε, ἐπ' αἰκισμοὺς στρέφεται, ὁ βαρβαρικῆς βίας ἔμπλεως.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέστης καρτερικῶς, τὰς ἐπὶ νῶτον καὶ στηθῶν μάστιγας, διὰ Χριστὸν θεόπνευστε, καὶ τὰ ἐπὶ κόρῳ ραπίσματα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφία πνευματικῆ, καὶ προθυμία λογισμοῦ ἡσχυνας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, τοῖς ἱερωτάτοις σου δόγμασιν.

Δόξα.

Ἀθραύστοις ὑπομοναῖς, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἔθραυσας, τὴν μανικὴν Ὅσιε, βδέλλαν τῆ μαχαίρα τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δαυῖδ καθὰ κιβωτόν, ἐν Βηθλεὲμ προφητικοῖς ὄμμασι, Μήτηρ Θεοῦ βλέπει σε, βρέφος τὸν ὑπέρθρον φέρουσαν.

Ἐὰν δὲν ψαλοῦν καταβασίαι, εὐθὺς τὸν εἰρμό.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. Ἦχος $\frac{\delta}{\rho}$ Βου ξ

Ε υ φ ρ α ι ν ε τ α ι ε π ι σ ο ι η Ἐ κ κ λ η σ ι α σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε
κ ρ α ζ ο υ σ α $\frac{\pi}{\rho}$ σ υ μ ο υ ι σ χ υ ς Κ υ ρ ι ε $\frac{\Delta}{\rho}$ κ α ι κ α τ α φ υ γ η κ α ι
σ τ ε ρ ε ω μ α α α α $\frac{\theta}{\gamma}$

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτόαθλε σοφέ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς σε, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στόμα πέφηνας τῆς παρῤῥησίας, θράσος τύραννον, μεγαλοφρόνως, καταισχύνας καρτερίᾳ τῶν ἄθλων σου· ἐκκεντηθεὶς γὰρ τὰς ὄψεις Θεόδωρε, διὰ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα τὴν πάνσεπτον, ἐβεβαίωσας, τιμᾶν καὶ δοξάζειν ἅπαντας, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν ὠραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, γέγονε σήμερον· ὁ γὰρ Σωτήρ ἡμῶν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σαρκί, ὤφθη ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπίσταται. Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, ἐδοξολόγουν αὐτόν, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Ἐὰν δὲν ψαλοῦν καταβασίαι, εὐθὺς τὸν εἰρμό.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς. Ἦχος δ' Βου ζ

Πα Β8

Ⓜ υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ε ως Κυ

Πα Β8

Ⓜ ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων λυ

Πα Β8

Ⓜ υ θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον εκ της πλευ

Ⓜ ρας σου ρευσαν τι αι μα τι ι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γάρ, ὁ Βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δέ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται· δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἀστήρ φαινὸς σήμερον συνεχέλαμψε, τῇ Γεννήσει Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀστράπτων καὶ φωτίζων τὰ πέρατα ἅπαντα· τῶν Ἰουδαίων μόνον ἢ μαύρωσε τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, σοφίας λόγοις τούτους διελέγξας, ἀπὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος· καὶ πείθων τούτους, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, Υἱὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυνε τούτων τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Στεφάνου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, λίθοις βληθέντος καὶ τελειωθέντος. (†34)

Στίχ. Λόγων στεφάνοις, οἷα τιμίους λίθοις,
Στέφω Στέφανον, ὃν προέστεψαν λίθοι.

Εἰκάδι λαΐνεος Στέφανον μόρος ἐβδόμη εἶλεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ καὶ Ὁμολογητοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ. (†840)

Στίχ. Αὐχεῖν ἔχει τι καὶ Θεόδωρος μέγα,
Ἐκ γῆς ἀπαίρων· ὡς μέγα στίξις θέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. (†685)

Στίχ. Ποιμὴν ἄριστος Θεόδωρος ὠράθη,
Ὡς ὦν μιμητὴς τοῦ μεγάλου ποιμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαυρικίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑβδομήκοντα Μαρτύρων. (†305)

Στίχ. Ὁ Μαυρίκιος γυμνὸς ἐγχρισθεὶς μέλι,
Κρίνει μελισσῶν ἠδὲ τὰς τρώσεις μέλι.

Εἰς τοὺς Ο΄.

Ἔχων συνάθλους ἄνδρας ἑπτάκις δέκα,
Καὶ συγχορευτὰς Μαυρίκιος λαμβάνει.

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Λουκᾶς ὁ Τριγλινός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς γῆς ὁ Λουκᾶς ὑπεραρθεὶς ἐμφρόνως,
Τρανῶς τρυφᾷ νῦν τὴν Θεοῦ θεωρίαν.

Καὶ μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Φαβιόλας τῆς Ρωμαίας, μαθητρίας τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου, ἐν ἔτει τϞθ' (399) κοιμηθείσης.

Στίχ. Φαβιόλαν ἐπαινῶ, Παύλαν καὶ Εὐστοχίαν,
Μαθητρίας ἱερὰς κλεινοῦ Ἱερωνύμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεοϊερομάρτυρος Τύχωνος, Ἀρχιεπισκόπου Βορονέζ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα ἱερέων καὶ Μαρτύρων ἐν ἔτει ρθθιθ' (1919) ὑπὸ τῶν ἀθέων καὶ φανατικῶν μπολσεβίκων σκληρῶς διωχθέντων καὶ ἀναιρεθέντων.

Στίχ. Ποίμνη μεγίστη ποιμένων ἱερῶν,
Τῷ Ἀρχιποίμενι προσήχθησαν θυσία.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐὰν δὲν ψαλοῦν καταβασίαι, εὐθὺς τὸν εἰρμό.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ. Ἦχος Ϟ̣ Βου Ϟ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

X εἰ ρας ἐκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον των χα
σμα τα εν λακ κω εφ ρα ξε πυ ρος δε δυ να μιν εσ βε

σαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι ⁹ οι ευ σε βει

ας ε ρα σται ⁹ Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο γει τε παν

τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ν

καὶ εὐθύς ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν. Καὶ τὴν Τιμιωτέραν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 26ης μέχρι 30ῆς Δεκεμβρίου μόναι αἱ ἰαμβικαί).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

σω σε λα ον θαυ μα τερ γων Δε σπο ο

της υ γρον θα λα ασ σης κυ μα χερ σω σας πα

λαι ε κων δε τεχ θεις εκ κο ρης τρι βον βα

την πο λυ τι θησιν η μιν ον κατ ου σι

αν ι σον τε Πα τρι και βρο τοις δο ξα α ζο ο

μεν

ὠδὴ γ'

ευ σον προς υ υ μνης οι κε των ευ ερ γε

ε τα εχ θρα σ ταπεινων την επηρ με ε νην ο φρου

φε ρων τε παν τε πο πτα της α μαρ τι ας υ πε ερ
θεν α κλο νη τον ε στη ριγ με νης μα καρ με λω
δης τη βα σει της πι ι σε ε ως

ὠδὴ δ'

Γ ε νης βρο τει ει ου την α να πλα σιν
πα α λαι α δων προ φη η της Αβ βα κς υμ προ
μη νυ ει ι δειν α φρα σως α ξι ω θεις τον
τυ υ πον νε ον βρε φος γαρ εξ ο ρης της Παρ θε
νς ε ξηλ θε λα ων εις α να απ λα σιν Λο
γος

ὠδὴ ε'

Ε κ νυκ τος ε ερ γων ε σκο τι σμε νης
πλα α νης ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη
γο ρως νυν σοι τε λου ου σιν υμ νον ως ευ ερ
γε ε τη ελ θεις πο ρι ι ζων ευ χε ρη η τετην
τρι βον καθ ην α να τρε χον τες ε ευ ροι μεν κλε

ος

ὠδὴ δ'

Nαι ων Ι ω να ας εν μυ χοις θα λατ τι ι
 οισ ελ θειν ε δει το και ζα λην α παρ κεσαι νυ
 γεις ε γω ω δε τω τυ ραν νεν τος βε ε λει
 Χρι στε ε προσαυ δω τον κα κω ων α ναι ρε την
 τον μο λειν σε της ε μη ης ρα θυ μι ας

ὠδὴ ε'

Tω πα ντα νακτος ε ξε φαν λι σαν πο ο θω
 α πλη τα θυ μαι νον τος η γκι σρω με νοι παι
 δεσ τυ ραν νε δυ σθε ον γλωσσαλ γι ι αν
 ει ει κα θε πυρ α ασ πε τον τω Δε σπο τη
 γσιν εις αι ω ωνας ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Mη τραν α φλε εκ τως ει κο νι ζσ σι κο
 ο ρης οι της πα λαι ας πυρπο λσ σμενοι νε οι

υ περ φυ ως κυ ς σαν ε σφρα γι σμε ε νην
 αμ φω δε δω ω σα θαν μα τερ γι ι α μι α
 λα ς προς υμ νον ε ξα νι ι ση σι χα α ρι ι
 ις

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ἦν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἦν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν. Α
Ω

Την τιμιωτέραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριι τωστων Σερα φειμ την α δι
α φθορωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Π
9

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν. Α
Ω

Την τιμιωτέραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριι τωστων Σερα φειμ την α δι
α φθορωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Π
9

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς. Α
Ω

Την τιμιωτέραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριι τωστων Σερα φειμ την α δι
α φθορωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Π
9

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τε κχϛσαν την οντως Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

ὡδὴ θ'

Μεγαλυνον ψυυχηημϛϛ την τιμιωτεεραν και ενδοξοτεραν των ανωσρατευματων

Στεργειν μενημασως ακινδυνον φοοβωραονσιωπηντωποθωδε Παρθενευμνϛυ φαινειν συντονωσ τεθειγμεενϛ εργωωδες εσιν αλλα και Μητηρσθενος οσηπεφυκεν ηπροαιαιρεσις διιδϛϛ

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Μ ε γ α α λ υ ν ο ν ψ υ υ χ η η η μ υ ς
τη η ν Τι μι ω τε ε ε ρ αν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ρ αν των α α νω ς ρ α
τε ευ μα α α α α των

Σ Πα τε ε ρ γ ει ν μ εν η η μα α ς ω ω ς α κ ι ι
ιν δυ υ νο ο ν φο ο ο βω ρ α ο ν σ ι ω π η η ν
Πα τω ω ω πο ο θω δε Πα αρ θε ε ε ε νε
υ μ ν ς υ φ αι αι αι νει ει ν συ υ υ υ ν το ο
νω ς τε θ η η γ με ε ε ν ς ε ρ γ ω ω ω
Πα δε ε ς ε ε ς ι ν α α α λ λα α και Μη
τη η η ρ σ θε ε ε ε ε ν ο ς ο ο ο ση η
η η η πε φ υ υ κε ε ε ε ε χ ε ε ε εν
Πα η η προ αι αι αι ρ ε σ ι ς δι ι ι ι
δ υ ς ς ς ς

Ἐὰν δὲν φαλοῦν καταβασίαι, εὐθὺς τὴν Τιμιωτέραν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

1 χ $B\delta$
Με γα λυ νει η ψυ χη μτ τον Κυ ρι ον $\epsilon\chi$ και
η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μτ $\frac{1}{2}$ ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μτ $\epsilon\chi$

$B\delta$
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ $\epsilon\chi$ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν $\epsilon\chi$

2 χ $B\delta$
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δσ λησαυ τσ $\epsilon\chi$ ι δσ γαρ α πο τσ νυν μα
κα ρι σι με πα σαι αι γε νε αι $\epsilon\chi$

$B\delta$
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ $\epsilon\chi$ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν $\epsilon\chi$

3 ^χ ^{B8}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος ⁶ ^{7x} και α γι ον το ο νο μα αυ τ⁶ ^{7x} και
το ε λε ος αυ τ⁶ εις γε νε αν και γε νε
αν ^χ ^Δ ² τοις φο β⁶ ^{7x} με νοις αυ τον ⁶ ^{7x}

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ^{7x} την α δι
α φθο ο ρωσθε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ⁶ ^{7x}

4 ^χ ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ⁶ ^{7x}
⁶ ^{7x} δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη ^χ φα ν⁶ ^{7x} ς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των ⁶ ^{7x}

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ^{7x} την α δι
α φθο ο ρωσθε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ⁶ ^{7x}

5
 Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
 ψω σε τα πει ν8 ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
 θω ων και πλ8 τ8 δν τας ε ξα πε στει λε κε ν8
 ςς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6
 Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
 μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
 τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
 μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Καὶ τὸν εἰρμό.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους. Ἦχος Βου

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξ ἀλα
ξενίου σου Παρθενία κρογαυαία ἐτμήθη
Χριστός σου ναάψασι διέσπασαν φυλάξεις
διοπαγαλλόμενοι σεθεοτοκεμεγα
λυνομεν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος Βου

Αξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μεγαλυνεῖν
σεθεοτοκὸν τὴν ἀειμακαρίστον καί
παναμώμητον καὶ Μητέρα θεῶν ἡμῶν
τιμιωτέραν τῶν χειρῶν καὶ ἐδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιάφθορον
θεὸν Λόγον τεκυσάν τὴν ὄντως θεοτο
κὸν σεμεγαλυνομενεεεεν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος Γα ς

Στε φανον σοι ως Βασιλει^πμ ψυχος προση νη
νε κται^ρ νυν της σαρκος εκδημη^πσας τω ενδη
μη σα^ρντι^ρι σαρκι^ρ Θεω τω παντοκρατο
ρι^Δδιον και τον αγω^ρω^Δω^ρνα ενδο
ξως ετε^ρλε^ρσεν^ρ

Ἔτερον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι ϑ

Οπληρης θειας χα^ρα^ρριτος^Δ και δυ^ρυ^ρνα
με εως ο^ρον^ρτως^ρ τε^ρρα^ρτρ^ργων^ρ δι^ρη^ρη^ρ λεγχε^Δ
θεο^ρο^ρκτο^ρνω^ρων^ρτα^ρστι^ρι^ρφη^ρδι^ρα^ρκε^ρνης^ρ με^ρε^ρλε
τω^ρων^ρτα^ρυ^ρψη^ρη^ργο^ρρω^ρδε^ργλω^ρω^ρω^ρτ^ρτη^ρ
θεο^ρλο^ργων^ρο^ρστε^ρε^ρφανος^ρτα^ρπα^ρα^ρτρος^ρδε^ρε
ξι^ρο^ρο^ρθεν^ρτον^ρι^ρη^ρσ^ρς^ρς^ρκα^ρθο^ρρω^ρνυ^ρ
ε^ρφη^ρσεν^ρε^ρε^ρστη^ρκο^ρο^ρο^ρτα^ρπρος^ρον^ρλι
θο^ρλευ^ρσ^ρς^ρς^ρμε^ρνος^ρστε^ρφη^ρη^ρφο^ρρο^ρος^ρα^ρνη^ρη^ρλ

θεν

Τῆς ἑορτῆς, μετὰ καὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

Ο τω Πατρι και Πνευματι συναϊ
διοσλοογος και συμφυυηης και συνθορο
νος εκ Πααρθενυδγεννααται εν Βηθλεεμ νυ
υνως βρεεφος ον Θεεον και αι σωτηηρα ο
Πρωτοομααρτυς Στεεφανος αριιδηλωως κη
ρυυξας υποχειρω ω ω ω ων μιαιφο
νων χαιρων λιθοολευσται και στεφηφοο
ρος αανεισι προς αυτον μεεταδοοξης

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Παφ

Π ασαπνοηαινεσαατωτον Κυυυ
ριιιιον αινειτετον Κυριον εκτωω
ων ουραων αινειτεααυτοον εντοιις
υψιιιιστοις Σοι πρεεεπειυυμνος
τωωωω Θεεεεεω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν στίχους Γ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Κυπριανοῦ.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
 δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ

τ ε

A Πα θλο φο ρι κο ον στε φα α νον τω Πρω τα

α θλω οι πι ι στοι πλε ε ε ξω ω μεν ε εκ

λο ο ο γι κω ων αν θε ε ε ε ων αυ τος γαρ

την τω ων Μα αρ τυ υ ρων προ η τοι μα σε ε εν

ο ο ο ο δον και εν χα ρα α α Α α

νε ε ε βο ο ο ο α ι δε τες υ ρα νες α

νε ω γμε ν ε ρς θε ω ω ρω και τον Υι ον Θε

 ς εκ δε ξι ω ων ε ε στω ω τα τϷ α

 α ο ρα α α α τϷ ς Πα α α τρος

Ἀνατολίου.

Ἦχος Δι-θ.

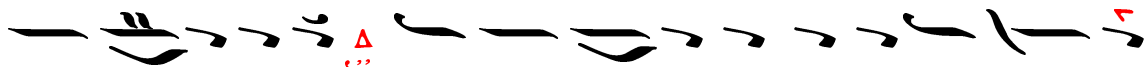
Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

A

 γι ω συ νην εν ε δυ σω Στε φα νε μα α

 α κα ρι ι ε Πρω το μα ρ τυς και Πρω το δι α α

 α κο νε των Α γγε ε ε ε λων συμ με ε

 ε ε το ο ο χε δυ σω πη θη τι και πρε σβε

 ευ ε υ υ περ η η μων προς τον Σω τη η ρα Κυ υ

 υ υ ρι ι ι ι ον τον α α να α μα α

 αρ τη η η η τον

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νης α αυ του

Π

 ρω τος εν Δι α α κο ο ο νοις πρω τος και εν

Μαρ τυ υ υ σι ι ιν ε δει ει χθης πα αν α

α α α γι ε Στε ε ε φα α α α νε ο δος γαρ

ε γε ε νϛ ϛ τοι οι οισ Α γι ι οισ και πολ λης

τω Κυ ρι ω προ ση η η η γα γες Μα α αρ τυ υ υ

υ ρας δι ο ϛ ρα νος σοι η νοι γη και Θε ος σοι

οι οι ε φα α νη αυ τον ι κε τε ευ ε σω θη η

ναι τας ψυ υ χα α ας η η η η μων

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

Τον Πρω το μαρ τυ υ ρα και γεν ναι αι ο ον τϛ Χρι ι

στϛ θε ρα α α πο ο ο ον τα Στε φα νον τον Πρω

το δι α κο ο νον ε πα ξι ι ι ι ως τι μη η

η σω ω ω μεν ϛ το ος γαρ ε ε στως εν με

σω πα ρα α νο ο ο μων εν δε ξι α α α α

Πα α α α τρος Υι ον ε ε θε ε α α α

σαα α α το Δ

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν $\frac{7}{9}$

εν χορ δαι αις και ο ορ γα α α α νω $\frac{7}{9}$
 Σ ^M τε ε φα α νε ^{Πα} Ε ε εν δο ο ο ο ξε $\frac{7}{9}$ ς
ρα νο πο ο λι ι ι ι ι τα ^M Χρι στϑ θε ρα α
α α πο ον μα κα α α α ρι ι ι ι ε ^{Bϑ} $\frac{7}{9}$ πρε σβει
α αν ποι η η σον υ πε ε ε ερ των ψυ υ χων η η
μω ων $\frac{6}{7}$

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ $\frac{1}{9}$ $\frac{7}{9}$ πα σα πνο η αι νε σα τω

τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον $\frac{7}{9}$
 Σ ^{Πα} τε φα νος η κα λη α πα χη των Μα αρ τυ
υ υ υ υ ρων ^{Bϑ} $\frac{7}{9}$ ο πλη ρης χα ρι τος και δυ υ υ να
με ε ως $\frac{6}{7}$ ο ποι ων ση μει ει ει α και τε ε
ρα α α τα $\frac{6}{7}$ με γα α α λα ε εν τω λα α ω $\frac{4}{2}$ υ

Πα
 πο α νο ο μων ε ε λι ι θα α α ζε ε ε ε
 M
 το αλλ εξ ε ε λα αμ ψεν ω ως Α γγε ε λος
 B8
 και θε ω ρει τη ην δο ο ο ξαν σϑ τϑσαρ κω θεν τος
 Πα
 υ υ περ η η μων εκ δε ξι ω ων τη η ης δυ
 να α α με ε ε ε ως και τω Πνευ μα τι της χα
 M Πα
 ρι ι τος εις ϑ ρα νϑ ϑς α α νε ε λαμ βα α α
 B8
 νε ε ε ε το και δι α τϑ το ταις χο ρο
 στα σι αις των Α γγελων συ ναυ λι ι ι ζο με ε νος
 προ σβε ευ ει σω θη η η ναι τας συ υ χας η η
 μω ων

Δόξα. Κυπριανού.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι
 Κε M
 Π ρω το μαρ τυς α πο στο λε και προ το ο δι
 Κε Πα
 α α α κο ο ο ο νε η πυ λη τω ων μα αρ

τυ ρων ^Α η η η δο ο ξα τω ων δι και αι αι αι
 ων ^Π των α πο στο λω ων το κα α α α αυ
 χη η η η μα ^Π συ υ υ υ ου ου ρα α νους ^υ
^{Κε}
 ε θε α α α σω α νε ε ω ω ω γ με ε ε ε
^{Πα}
 νους ^υ εν τω στα δι ι ι ω ω ε ε στω ^υ και τον Υι
 ο ον του Θε ε ου εκ δε ξι ων ε ε στω ω τα ^Α
 του α α ο ο ρα α α α α του ου Πα α α
 τρος ^Π δι ο ω ως α αγ γε ε ε λος εκ λαμ ψας ^{Κε}
^Μ ^{Κε}
 τω ω προ σω ω ω ω ω πω ^υ εν χα ρα Α
 α νε κρα α α αυ γα α α α ζες ^{Πα} υ περ των
^Μ ^{Κε} ^Ο
 λι ι ι ι θα α ζο ο ον των ^υ μη στη η η σης
^{Πα}
 α αυ τοις τη η ην α α μαρ τι ι αν τα α α αυ
^{Κε}
 την ^Π και νυν αι τη η σαι τοις εκ πο ο θου ε ευ φη
^{Πα}
 μου ου ου σι ι ι ι σε ^υ ι λα σμον α μα αρ
 τι ι ι ων ^Α και το με ε γα ε ε λε ος ^Α

K αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις

της αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

A ^{Πα} κα τα α α λη η η η πτον το τε

λου ου με νο ον εν Βη θλε ε εμ ση η με ρο

ον μυ υ στη η η η η ρι ι ι ι ον ο α

ο ο ρα το ος ο ρα α α α α ται ο ο ο

α α σαρ κο ος σαρ κου ου ου ται ο Λο ο γο

^M ος ^{Κε} πα χυ υ υ νε ε ε ε ται και ο Ω ων

γι νε ε ται ο ο ο ο ο ου ου ου κ ην Παρ

θε ε νος τι κτει εν σπη λαι αι αι αι ω

βρε ε ε ε φο ος νε ε ε ον τον πλα στη ην

της φυ υ υ υ υ σε ε ε ε ως φα τνη ε εκ

τυ που ου ου ου ται ει εις θρο νον ε ε που

ρα α α α νι ι ι ι ον κτη νη α πει κα α

α α α ζει χε ρου βι κη ην πα ρα α στα
 α α σιν ποι με νες θαν μα ζου ου σι μα γοι δω
 ρα α προ σφε ε ε ε ρου ου ου σιν αγ γε λοι α
 νυ μου ουν τες λε ε γου ου ου σι δο ξα εν υ
 ψι ι ι στοις Θε ε ω και ε ε ε ε πι γη ης ει
 ρη η η η νη εν αν θρω ποις γα αρ ευ δο ο
 ο κη η η η σεν α να λ λοι ω τως ο ο Εμ μα α
 νου η η η η λ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι ι α
 μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
 Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι

α τηνμεγα α λην Σου δο ο αν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε Πα

τερπαντο κραατορ Κυριε Υιε μονογε νες Ι

η σου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του

κοσμου ελεησον ημας ο αιαιωντας αμαρτι

ας του κοσμου

Προδεξαι την δεησιν ημων ο καθημε

νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η

μας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ειμονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α

μην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω Σε και

αινεσω το ονομα α Σου εις τον αιωνα

και εις τον αιω να του αιω ωνος

Καταξιωσον Κυρι εν τη ημερα

τα αυτη αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυρι ο Θεος των πατε

ρων ημων και αι νετον και δεδοξαση με

νον το ονομα α σου εις τας αιωνας αμην

Γενοιτο Κυρι ελεος σου εφημας κα

θαπερηληπι ι ι σαμεν επι Σε

Ευλογητοος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι

και ωματα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη εγενη ηθης ημιν εν

γενεα και γενεα εγω ειπα Κυριε ελε

ησον με ιασαιτην ψυχην μου οτι ημαρ

τον σοι

Κυριε προς Σε κατεφυγον διδαξον με

του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο Θεος

μου ^{u q}

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^{u q}

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε ^{u q}

Α γι ος ο Θε ος ^{v' 22} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{v' 22} Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q (τρεις)}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει ^{v' 22} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q}

Ἀσματικὸν. ^χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{v' 22} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{u q} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ασ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Β α σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη
 εξ α θλωνων υ πε μει νας υ περ Χρι στῶ τῶ Θε
 ο Μα ρ τυ ρων πρω το α θλε Στε φα νε συ γαρ την Ι
 δαι ων α πε λε γ ξας μα νι αν ει δε σθ τον Σω
 τη ρα τῶ Πα τρος δε ξι ο θεν αυ τον γαρ εκ δυ
 σω πει α ει υ περ των ψυ χων η μω ω ων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ρι΄ (110).

ᾠδὴ Δι΄

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλήνῃ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (ρι΄ 1)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρι΄ 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρι΄ 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρι΄ 9)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρια'(111).

Στίχ. α'. Μακάριος ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε νσ τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λσ ς ι
α

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ρια' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε νσ τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λσ ς ι
α

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρια' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε νσ τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λσ ς ι
α

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ρια' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε νσ τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λσ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τὰς αἰ
ωνάστων αἰ ὦ

νων ἀμην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος τῶ Θε οῦ α

θα νατος ὑ πα ρ χων καὶ κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει

πα ρ θε νῶ Μα ρι ι ας ἀ τρε πτως ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ὧν της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τῶ Πα τρι

καὶ τῶ Ἁ γι ῶ Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμός ρθ' (109).

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ρθ' 1)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σϷΧρι στε ο Θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
 εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροιςλα τρευ ον τες υ
 πο α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
 η λι ον τηςδι και ο συ υ υ νης και σε γι
 νω σκειν εξ υ υ υ ψϷς α να το λην Κυ ρι ε
 δο ξα σοι

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. (ρθ' 2)

Η γεν νη σις σϷΧρι στε ο Θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
 εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροιςλα τρευ ον τες υ
 πο α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
 η λι ον τηςδι και ο συ υ υ νης και σε γι
 νω σκειν εξ υ υ υ ψϷς α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. (ρθ' 3)

Ἡ γεν νη σις σϠ Χρι στε ο Θε ος η μων

α νε τει λε τω κο σμωτο φως το της γνω σε ως

εν αυ τη γαρ οι τοις α ρχοις λα τρευ ον τες υ

πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ υ ψϠ α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, Εἰσοδικόν, ἦχος Δι-θ

Ε κ γα στρο ος προ ε ω σφο ρϠ ε γεν νη

σα α α α σε ω μο σε Κυ ρι ος και ου με τα

με λη θη η σε ται συ Ι ε ρευεις τον αι ω ω

να κα τα την τα α ξιν Μελχι σε δεκ σω στον η μα

ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παθ θε ε ε ε νϠ τε

χθει ει ει ει εις

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σϷ Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ
πο α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψϷς α να το λην Κυ ρι ε
δο ξα σοι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. ἦχος Δι-Θ.

Β α σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη
εξ α θλωνων υ πε μει νας υ περ Χρι στϷ τϷ Θε
Ϸ Μαρ τυ ρων πρω το α θλε Στε φα νε συ γαρ την Ι Ϸ
δαι ων α πε λεγ ξας μα νι αν ει δεσ σϷ τον Σω

τη ρα τϷ Πα τρος δε ξι ο θεν ^ε αυ τον γαρ εκ δυ
 σω πει α ει υ περ των ψυχων η μων ^ε

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Τὸ κοντάκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Γα φ

Η Πα ^{Νη} Παρ θε ε νος ση με ρον ^{Πα} τον υ πε
 ρϷ σι ον τι ι ι ι κτει ⁹ και η
^{Νη} γη η το σπηλαι ον ^{Πα} τω α προ σι τω προ
 σα α α α γει ⁹ α γγε λοι ^Δ με τα ποι με ε
 ε ε νων ^Δ δο ξο λο γϷ Ϸ σι ⁹ Μα γοι δε ^Δ με
 τα α στε ε ε ε ρος ^Δ ο δοι πο ρϷ Ϸ σι
⁹ δι η μας γαρ ε γεν νη η η θη ^Δ παι δι ον νε
 ον ο προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ος ^{Νη} ⁹

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι

ωνων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ οο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

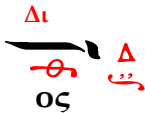
E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ
υ ω υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α
μς

A α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

E ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

 η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο' ον

 η η η μα α α α α α α α α α ας

 * * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ιη').

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

E ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ

 των και εις τα πε ρα τα της οι κη με ε νης τα ρη

 μα τα αυτων

 Οι ου ρα νοι δι η γων ται δο ξαν Θε ου ποι

 η σιν δε χει ρων αυ τω α να γγε λει το ο στε ρε

 ω μα

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηγήθην ὁ φθογγὸς αὐ-
των ^Δκαὶ εἰς τὰ περὶ ταύτης οἰκόμενης τὰ ῥη-
ματὰ αὐτῶν ^ν

^χ Οὐκ εἰσὶ λαλῆσαι οὐδε λόγοι ^βων οὐχί
ακούονται ^Δαἰαφωναυτῶν ^ν

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηγήθην ὁ φθογγὸς αὐ-
των ^Δκαὶ εἰς τὰ περὶ ταύτης οἰκόμενης τὰ ῥη-
ματὰ αὐτῶν ^ν

^ν Ὁ διάκονος: Σοφία.

^ν Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

^ν Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Πρξ. Γ' 8-15, ζ' 1-5, 47-60)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ
δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.
Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης
Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ
Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον
ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον
ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα
βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· συνεκινήσαν τε τὸν λαόν
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες
συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν τε
μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται
ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ
νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος
οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ
παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ
καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὥσει

πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη· Ἴνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· «Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω». Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρράν. Κἀκεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτόν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομῶν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Ἄλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ καθὼς ὁ προφήτης λέγει· «Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;». Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρουχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν· Ἴδου θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλη συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὶς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος $\frac{\zeta}{\eta}$ Κε δ

A ^{Πα} λλη λϑ ς ς ἰ α ^{Κε} A λλη η λϑ ς ς
 ς ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λϑ ς ς

8 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α

Ε ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν

μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α

αν σθ εν εκ κλη σι ἰ ἰ α α Α α α γι

ἰ ἰ ἰ ων

Α λλη λ8 8 ἰ α Α λλη η λ8 8

8 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λ8 8

8 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α

Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν β8 λη

α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τ8ς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τ8

Α λλη λ8 8 ἰ α Α λλη η λ8 8

8 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λ8 8

8 8 8 ἰ ἰ α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΓ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κα' 33-42).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ

περιέθηκε καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Ἦχος ἰζ Δι σ

ο ξα α σοι Ky u u u u u u ri i i i
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι θ

ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρυ ρ ρ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ρ ρ ρ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰζ̣ Δι̣

Π α τε ρ α Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

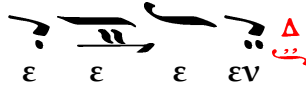
Αμηνηην

Αμηνηνην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

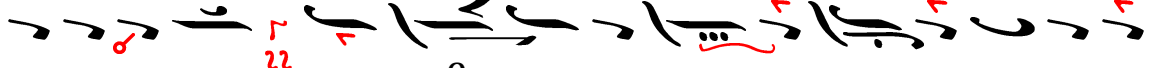

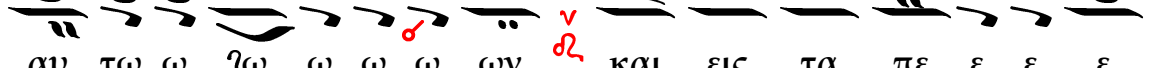

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

 ε ε ε εν

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος πλ' Νη

Ε^{Νη} ις πα α α α α α α α α α α α

 α σα α α α α α α α α α α α α

 α α αν τη η η η η η η η η η πα σα

 αν την γη η η η η η η ην Ε ξη η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η ε ξη η η λ θε ε λε

 ε ε ε εν ο φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γ

 γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ος α α α α α α α α α α ο ο

 φθο ο ο ο γ γο ο ο ο ο ο ο ος α α α α α α

 αυ τω ω ω ω ω ων και εις τα πε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ρα α α α εις τα πε ε ρα τα α α α
α α της οι ιοι οι οι οι κου ου ου της οι οι κου
ου ου με ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε της
οι οι οι κου ου ου με ε ε ε ε νη ης τα α
α ρη η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η τα ρη η η η η
η η μα α α α α ια α α α α α α α α α
α α α α χα α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α τα ρη η μα
τα α α α α α α α α α α αυ τω ω ιω ω
ω ω ων Α λε ε ε ια λε ια λε λε ια ια
λε ε τα λε ε ε ια λε ια λε λε ια ια λε
ε ε λε ια ια λε ε λε ια α ια α λε Αλ λη

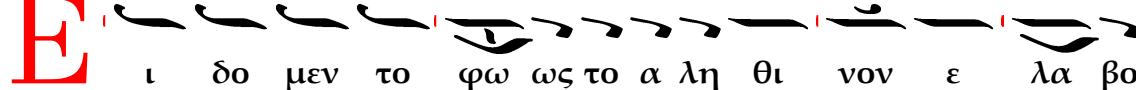
 λου ου ου ι ι ι α α α α α α α α α α α

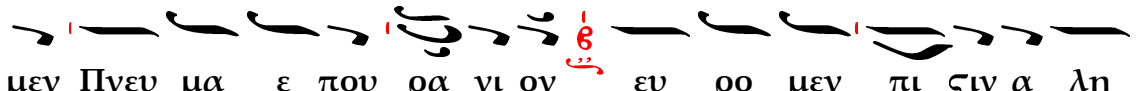
 α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

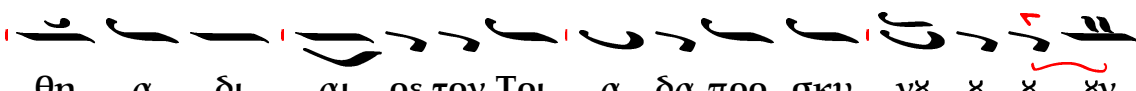
Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν 8 8 8 εν

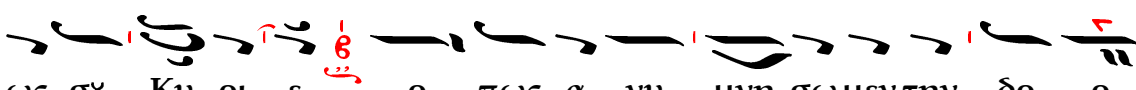
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σ 8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

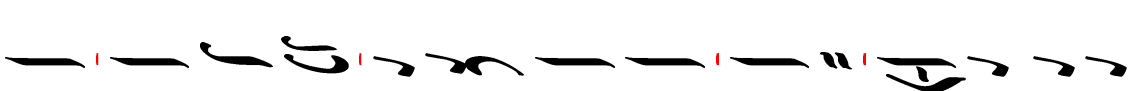
 ξαν σ 8 ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σ 8 με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

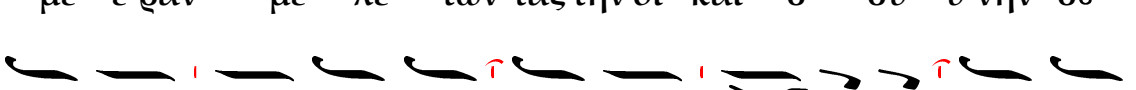
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ 8

 Α λλη λ 8 ι α Α λλη λ 8 ι α Α λλη

 λ 8 ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῃ νυν και ε ως

τῃ αι ω ω νο ο ος